

Skattavakt PwC

Fréttabréf Skatta- og lögfræðisviðs

Skattavaktin er mánaðarlegt fréttabréf PwC ehf. þar sem sérfræðingar á Skatta- og lögfræðisviði félagsins skrifa um athyglisvert efni tengt skattarétti. Leitast er við að gera grein fyrir nýju efni, hvort sem um er að ræða dóma, lög, frumvörp, úrskurði eða stjórnvaldsákvarðanir.

Október 2011
10. tölublað

Efnisyfirlit

Frumvarp til laga um ráðstafanir í ríkisfjármálum	2
Lagðar eru til ýmsar tillögur sem fela í sér breytingar á lögum er varða tekjuöflun ríkissjóðs. Hér verður farið yfir helstu breytingar sem boðaðar eru.	
Frumvarp til laga um fjársýsluskatt	3
Í frumvarpinu er gert ráð fyrir nýju gjaldi, fjársýsluskatti, á laun fjármálafyrirtækja, lífeyrissjóða og váttryggingafélaga.	
Dómur Hæstaréttar í máli nr. 241/2010	3
Hæstiréttur felldi úr gildi úrskurð ríkisskattstjóra og úrskurð yfirsattanefndar, en ágreiningurinn í málinu snérist um það hvort hagnaður af sölu hlutabréfa í vinnuveitanda áfrýjanda yrði skattlagður sem fjármagnstekjur eða sem laun.	
Dómur héraðsdóms Reykjavíkur í máli nr. E-751/2011	4
Héraðsdómur staðfesti úrskurð skattstjórans í Reykjavík og ríkisskattstjóra um að húsnæði Grundar að Hringbraut 50 væri húsnæði fyrir þjónustustarfsemi en ekki íbúðarhúsnæði í skilningi laga nr. 50/1988 um virðisaukaskatt.	
Bindandi álit ríkisskattstjóra nr. 3/11	5
Óskað var eftir bindandi álit ríkisskattstjóra um skattalega meðferð vegna eftirgjafar láns, en um var að ræða lán vegna kaupa á hlutum í einkahlutafélagi.	

Frumvarp til laga um ráðstafanir í ríkisfjármálum

Lög nr. 90/2003, um tekjuskatt, með síðari breytingum

1. Barnabætur

Lagt er til að ákvarðaðar barnabætur sem eru lægri en kr. 2.000 á framfærenda við álagningu opinberra gjalda falli niður. Ef um er að ræða einn framfærenda (einstætt foreldri) falla barnabætur niður sem eru lægri en kr. 2.000. Í tilviki tveggja framfærenda (hjón og sambúðarfólk) falla barnabætur niður sem eru lægri en kr. 4.000.

2. Vaxtabætur

Lagt er til að vaxtabætur verði eingöngu ákveðnar á grundvelli skattframtals, en ekki í þeim tilfellum þar sem um áætlun er að ræða.

3. Vaxtatekjur aðila með takmarkaða skattskyldu

Lagt er til að afdráttarskattur af vaxtatekjum aðila með takmarkaða skattskyldu, þ.e. aðila búsettra erlendis sem hafa vaxtatekjur hér á landi, lækki í 10%. Núna er afdráttarskattur 20% hjá einstaklingum og 18% hjá lögaðilum.

4. Ákvæði til bráðabirgða

Við lögin bætast fjögur ný ákvæði til bráðabirgða:

- Lagt er til að framlengt verði bann við skuldajöfnun barnabóta á móti opinberum gjöldum út árið 2012.
- Lagt er til að hinn tímabundni auðlegðarskattur verði framlengdur til ársins 2015. Lagt er til að tekin verði upp tvö þrep í auðlegðarskatti á eignir einstaklinga í árslok 2011, 2012, 2013 og 2014. Endurreikningur vegna hlutdeildar í skattalegu bókfærðu eigin fé lögaðila takmarkast hins vegar við árslok 2011, 2012 og 2013. Af þessu leiðir að ekki skal framkvæma endurreikning miðað við stöðu á skattalegu bókfærðu eigin fé lögaðila í

árslok 2014. Gert er ráð fyrir að af auðlegðarskattsstofni einstaklings frá og með 75 mkr. til og með 150 mkr. og samanlögðum auðlegðarskattsstofni hjóna frá og með 100 mkr. til og með 200 mkr. greiðist 1,5%. Af því sem umfram er 150 mkr. hjá einstaklingi og 200 mkr. hjá hjónum greiðist 2%.

- Lagt er til að fjárhæðarmörk tekjuskattsstofns hækki í takt við almennar forsendur kjarasamninga á árinu 2012, eða um 3,5%, í stað þess að taka breytingum í upphafi árs í réttu hlutfalli við hækkun á launavísitölu næstliðins tólf mánaða tímabils. Þannig skulu skattleggjast í fyrsta þrepi skattskyldar tekjur að fjárhæð kr. 2.601.000, í öðru þrepi tekjur að fjárhæð kr. 5.853.000 og í efsta skattþrepi tekjur umfram kr. 8.454.000. Þessu fráviki frá gildandi ákvæði er einungis ætlað að varða mörkin fyrir staðgreiðsluárið 2012.
- Lagt er til að á árunum 2012-2014 verði mönnum heimilað að draga að hámarki 2% viðbótariðgjald frá tekjuskattsstofni í stað 4%.

Lög nr. 113/1990 um tryggingagjald

Lagt er til að skatthlutfall tryggingagjalds lækki um 0,91%.

Lög nr. 129/2009 um umhverfis- og auðlindaskatta

Lagt er til að kolefnisgjald af fljótandi jarðefnaeldsneyti miðist við 100% af verði losunarheimilda gróðurhúsalofttegunda á viðskiptamarkaði ES. Auk þess er lagt til að gjaldstofninn verði breikkaður frá og með árinu 2013 og nái þá einnig til losunar kolefnis af jarðefnauppruna í föstu formi.

Lög nr. 29/1993 um vörugjald af ökutækjum, eldsneyti o.fl.

Lagt er til að almennt vörugjald af bensíni hækki um 0,6 kr. á hvern lítra og að sérstakt vörugjald af blýlausu bensíni hækki um 0,96 á hvern lítra.

Einnig er lagt til að sérstakt vörugjald á hvern lítra af öðru bensíni hækki um 1,02 á hvern lítra.

Lög nr. 87/2004 um olíugjald og kílómetragjald

Gerð er tillaga um að olíugjald verði lagt á steinolíu með sama hætti og olíugjald er lagt á gas- og dísilolíu. Til þess að komast hjá því að olíugjald verði lagt á steinolíu sem notuð er á loftför er lagt til að undanþágu þess efnis verði bætt við 10. gr. laganna. Gert er ráð fyrir því að um gjaldfrjálsa notkun steinolíu annars vegar sem og litun hennar hins vegar gildi sömu reglur og varðandi gas- og dísilolíu.

Jafnframt er gerð tillaga um 2,5% hækkun á olíugjaldi.

Lagt er til að fjárhæð almenns kílómetragjalds og sérstaks kílómetragjalds hækki um 5,1%.

Lög nr. 155/2010 um sérstakan skatt á fjármálafyrirtæki

Gerð er tillaga um að fjármálafyrirtæki sem falli undir lög nr. 73/2011, um sérstakan skatt á fjármálafyrirtæki, skuli á árunum 2012 og 2013 greiða viðbótarskatt í fyrirframgreiðslu sem nemur 0,0875% af skattstofni eins og hann er ákvarðaður í lögnum til þess að fjármagna hluta af sérstakri vaxtaniðurgreiðslu. Þetta er því framlenging á sérstakri skattlagningu viðskiptabankanna sem hófst á árinu 2011.

Lög nr. 96/1955 um gjald af áfengi og tóbaki

Lagt er til að fjárhæð áfengis- og tóbaksgjalds verði hækkuð um 5,1%.

Lög nr. 125/1999 um málefni aldraðra

Lagt er til að gjald í Framkvæmdasjóð aldraðra verði hækkað og nemi kr. 9.182 á hvern gjaldanda við álagningu opinberra gjalda á árinu 2012 vegna tekna ársins 2011.

Lög nr. 6/2007 um Ríkisútvarpið ohf.

Lagt er til að fjárhæð sérstaks útvarpsgjalds verði hækkað um kr. 900 og nemi kr. 18.800.

Frumvarp til laga um fjársýsluskatt

Í frumvarpinu er gert ráð fyrir nýju gjaldi, fjársýsluskatti á fjármálafyrirtæki, lífeyrissjóði og váttryggingafélög. Gert er ráð fyrir að þessir aðilar greiði fjársýsluskatt af öllum tegundum launa eða þóknana fyrir starf, hverju nafni sem nefnist, og skal skatthlutfallið vera 10,5%. Fjársýsluskattur skal innheimtur samkvæmt lögum nr. 45/1987, um staðgreiðslu opinberra gjalda, og lagður á með opinberum gjöldum samkvæmt lögum nr. 90/2003 um tekjuskatt.

Dómur Hæstaréttar í máli nr. 241/2010

Á árinu 2003 gerði Þ samninga við þáverandi vinnuveitanda sinn S og bankann ÍB árið 2003 um kaup á hlutabréfum í S, en með þeim fékk Þ einnig að láni hjá ÍB fé til kaupa á hlutabréfunum.

S skuldbatt sig til að kaupa hlutabréfin aftur af Þ á sama verði og Þ keypti þau, kysi Þ svo að tveimur árum liðnum, að viðbættum fjármagnskostnaði Þ vegna kaupanna en að fráðregnum mótteknum arði. Áskilið var að Þ starfaði hjá S eigi skemur en í tvö ár frá og með gerð samningsins. Léti Þ af störfum hjá S fyrir þann tíma veitti hann S einhliða kauprétt á hlutabréfunum á því verði sem Þ greiddi upphaflega fyrir þau að viðbættum fjármagnskostnaði hans vegna kaupanna en að fráðregnum mótteknum arði. Til tryggingar láninu frá ÍB setti Þ hlutabréfin að handveði.

Á árinu 2004 ákváðu Þ og S að fella niður söluréttinn og allar þær kvaðir sem Þ hafði undirgengist samkvæmt samningunum um lágmark eignarhaldstíma hlutabréfa í S og að Þ myndi í kjölfarið selja S hlutabréfin.

Þ taldi söluhagnaðinn af hlutabréfaviðskiptunum fram á skattframtali sínu fyrir gjaldárið 2005 sem fjármagnstekjur.

Ríkisskattstjóri endurákvæðði opinber gjöld Þ á þeirri forsendu að raunveruleg afhending hlutabréfanna til Þ hefði ekki farið fram fyrir en á lokadegi söluréttarins og að samkomuleg Þ og S hefði því falið í sér útfærslu á kauprétti. Söluhagnaðurinn hefði því verið starfstengd hlunnindi sem telja bæri til tekna samkvæmt 7. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt.

Í dómi Hæstaréttar er tekið fram að þrátt fyrir að samningur Þ og S hafi ekki snúist um kauprétt að hlutabréfum í dæmigerðri mynd hefði hann um margt falið í sér spegilmynd kaupréttarsamnings og yrðu endanlegar niðurstöður í báðum tilvikum í raun nánast þær sömu.

Hæstiréttur taldi ljóst að með samningi Þ og S hefði Þ verið veitt hlunnindi sem stóðu honum til boða vegna þess að hann var starfsmaður S og að auki með því skilyrði að hann yrði það áfram um tveggja ára skeið. Þau hlunnindi sem Þ naut vegna samningsins féllu því undir tekjur sem væru skattskyldar samkvæmt A. lið 7. gr. laga nr. 90/2003.

Í dómnum segir að með samkomulagi S og Þ um niðurfellingu söluréttar og kvaðar um lágmarkseignarhaldstíma hafi Þ losnað undan viðjum kaupréttar vinnuveitanda síns og þannig notið til viðbótar almennum launatekjum ávinnings af störfum sínum í hans þágu sem svaraði til hækkunar á verði hlutabréfanna frá upphaflegu kaupverði þeirra, sbr. 9. gr. laga nr. 90/2003.

Hæstiréttur taldi að meginforsenda úrskurða ríkisskattstjóra og yfirskattanefndar, um að tilvist söluréttarins hefði valdið því að kaup Þ á hlutabréfum í S hefði ekki orðið endanleg fyrir en við gerð samkomulags Þ og S fengi ekki staðist og felldi úr gildi úrskurði ríkisskattstjóra og yfirskattanefndar.

Dómur héraðsdóms Reykjavíkur í máli nr. E-751/2011

Málavextir eru þeir að stefnandi, sem rekur dvalar- og hjúkrunarheimili fyrir aldraða að Hringbraut 50 í Reykjavík (Grund, elli- og hjúkrunarheimili) fór framá það við Skattstjórnann í Reykjavík að endurgreiddur yrði virðisaukaskattur sem hann hafði greitt vegna aðkeyptrar vinnu verktaka við endurbætur og breytingar á húsnæði sínu frá janúar til júní 2009. Beiðninni var upphaflega hafnað með bréfi Skattstjórnans í Reykjavík, dags. 18. september 2009, og var í bréfi skattstjóra m.a. lýst með hvaða hætti húsnæðið sem um ræddi væri skráð í fasteignaskrá Íslands og talið að það gæti hvorki fallið undir skilgreiningu á frístundahúsi né gæti Grund, elli- og hjúkrunarheimili talist stofnun eða félag í eigu sveitarfélags, þar sem um sjálfeignarstofnun með staðfesta skipulagsskrá væri að ræða. Með bréfi, dags. 1. október 2009, hafnaði skattstjórinn í Reykjavík beiðni stefnanda um endurupptöku og með úrskurði, dags. 30. mars 2010, staðfesti ríkisskattstjóri niðurstöðu skattstjóra.

Í dómnum segir að ágreiningur aðila snúist um hvort stefnandi eigi rétt til endurgreiðslu virðisaukaskatts vegna kostnaðar við endurbætur og breytingar á húsnæði sínu á árinu 2009 á grundvelli 2. mgr. 42. gr. laga nr. 50/1988 og bráðabirgðaákvæðis XV í sömu lögum, og þá hvort húsnæði stefnanda við Hringbraut 50 í Reykjavík sé íbúðarhúsnæði í skilningi tilvitnaðra lagaákvæða.

Rakin eru nokkur lagaákvæði þar sem vísað er til íbúðarhúsnæðis o g segir að engin einhlít ályktun verði dregin af þeim um túlkun 2. mgr. 42. gr. og bráðabirgðaákvæðis XV í lögum nr. 50/1988, enda verði að ætla að nákvæm afmörkun á því hvers konar húsnæði eigi að teljast til íbúðarhúsnæðis ráðist að miklu leyti af því samhengi sem hugtakið sé notað í og tilgangi viðkomandi löggjafar.

Við mat á því hvort húsnæði stefnanda geti talist íbúðarhúsnæði í skilningi framangreindra laga og

reglugerðarákvæða um endurgreiðslu virðisaukaskatts telur dómurinn að líta verði til notkunar húsnæðisins. Til að húsnæði teljist íbúðarhúsnæði í hefðbundnum skilningi verði það að vera ætlað til fastrar búsetu íbúa. Það sé þó ekki nægjanlegt skilyrði heldur verði einnig að taka mið af fleiri atriðum eins og leyfilegri notkun húsnæðisins samkvæmt gildandi reglum um mannvirki sem og þeim skilmálum sem markar búsetu íbúa í því.

Dómurinn kemst að þeirri niðurstöðu að húsnæði stefnanda að Hringbraut 50 í Reykjavík sé húsnæði fyrir þjónustustarfsemi, en ekki íbúðarhúsnæði í skilningi 2. mgr. 42. gr. og bráðabirgðaákvæðis XV í lögum nr. 50/1988, þó að vistmenn eigi þar fasta búsetu. Sú niðurstaða sé í samræmi við það sem fyrir liggir um skattframtæmd hjá stefnda, ríkisskattstjóra. Af þessum sökum var ríkisskattstjóri sýknaður af dómkröfum stefnanda um að fella úr gildi úrskurð sinn frá 30. mars 2010 þar sem úrskurður skattstjórans í Reykjavík var staðfestur.

Bindandi álit ríkisskattstjóra nr. 3/11

Óskað var eftir bindandi álit ríkisskattstjóra um skattalega meðferð vegna eftirgjafar láns frá Landsbanka Íslands.

Málavextir

Beiðnin um bindandi álit varðar meðferð skulda sem R ehf. stofnaði til við kaup félagsins á hlutafélag í S hf. Félög þessi voru síðan sameinuð og nafni hins sameinaða félags breytt í A ehf., álitsbeiðanda í þessu máli. Með úrskurði ríkisskattstjóra, dags. 17. nóvember 2010, endurákvarðaði ríkisskattstjóri gjöld A ehf. og felldi niður vaxtagjöld af lánum sem R ehf. hafði tekið vegna kaupa á hlutabréfum í félaginu á þeim forsendum að vaxtagjöld þessi teldust ekki gjöld til öflunar tekna í rekstri álitsbeiðanda, sbr. 1. tölul. 31. gr. laga nr. 90/2003. Vaxtagjöldin væru af lánum sem ekki væru tengd rekstri félagsins heldur væri um að ræða lán til fjármögnunar á kaupum hlutafjár í félaginu. Slík lán væru ekki vegna rekstrar félagsins og væru

óheimil samkvæmt 104. gr. laga nr. 2/1995, um hlutafélög. Niðurstaðan var því sú að ekki væri lagaheimild til gjaldfærslu vaxtagjalda af umræddum lánum í skattskilum félagsins. Beiðnin varðar framangreint lán að fjárhæð kr. 3.000.000.000 sem R ehf. tók vegna hlutafjárkaupa í S ehf.

Í úrskurði ríkisskattstjóra kemur fram að svo virðist sem R ehf. hafi verið stofnað í þeim eina tilgangi að afla lánsfjár til kaupa á S ehf. og ætlunin hafi síðan verið að sameina félögin, sbr. 51. gr. laga nr. 90/2003 og láta þannig hið sameinaða félag standa undir kostnaði við kaup bréfanna, þ.e. kostnaði við greiðslu til fyrri eigenda. S ehf. var síðan sameinað R ehf., sbr. 94. gr. laga nr. 138/1994, um einkahlutafélög, sem yfirtók eignir og skuldir félagsins og síðan var nafni félagsins breytt í A ehf. Meðal þeirra skulda sem yfirteknar voru við framangreinda sameiningu var umrædd skuld við Landsbanka Íslands hf. að fjárhæð kr. 3.000.000.000.

Beiðni um bindandi álit

Í beiðni um bindandi álit kemur fram að álitsbeiðandi eigi nú í viðræðum við Landsbanka Íslands um fjárhagslega endurskipulagningu sem m.a. felst í eftirgjöf á skuldum álitsbeiðanda. Að því er varðar skattalegar afleiðingar af eftirgjöf skulda verði höfð hliðsjón af ákvæði til bráðabirgða XLIV skv. lögum nr. 90/2003, en samkvæmt ákvæðinu skal þeim rekstraraðilum sem fá eftirgefnar skuldir vegna greiðsluerfiðleika á árunum 2010 og 2011 vera heimilt í skattskilum sínum að færa á milli tekjuáranna 2010 til og með 2014 þann hluta eftirgjafarinnar sem er umfram yfirfæranlegt rekstrartap og rekstrartap ársins, fyrningar og niðurfærslu.

Að mati umboðsmanns álitsbeiðanda eru uppi eftirfarandi álitaefni í skattalegu tilliti:

1. Óskað er svars ríkisskattstjóra við því hvernig fara skuli skattalega með lán það er fært var frá R ehf. yfir til álitsbeiðanda í kjölfar samruna félaganna vegna fyrirhugaðrar fjárhagslegrar endurskipulagningar.

2. Óskað er svars við eftirfarandi spurningu: Er álitsbeiðanda heimilt að líta svo á að umrætt lán, sem yfirfærðist frá R ehf. til álitsbeiðanda við samruna félaganna, upphaflega að fjárhæð kr. 3.000.000.000, tilheyri ekki álitsbeiðanda?
3. Ef niðurstaða ríkisskattstjóra verður sú að lánið tilheyri ekki álitsbeiðanda er óskað svars ríkisskattstjóra við eftirfarandi spurningu: Er álitsbeiðanda óskýlt að tekjufæra í skattalegu tilliti niðurfellingu Landsbanka Íslands á láninu á árinu 2011 í skattskilum sínum 2012 í samræmi við ákvæði til bráðabirgða XLIV skv. lögum nr. 90/2003.

Forsendur og niðurstöður ríkisskattstjóra:

Ríkisskattstjóri taldi að spurningin sem sett er fram í 1. tölul. beiðninnar feli ekki í sér álitaefni sem uppfylli skilyrði laga nr. 91/1998 til að fá bindandi álit um og leit á þá umfjöllun sem formála að álitaefnum í 2.-3. tölulíð beiðninnar.

Ríkisskattstjóri rekur að í beiðni félagsins um bindandi álit sé tilgreindur texti úr úrskurði ríkisskattstjóra:

„Niðurstaðan af þessu er því sú að vextir af láninu sem A var gert að greiða séu ekki tengdir rekstri A og því ekki frádráttarbærir frá skattskyldum tekjum þess félags skv. 1.m gr. 31. gr. laga nr. 90/2003 og þar að auki sé yfirfærsla á láninu til A ölögmæt þar sem hún hafi falið í sér að félagið fjármagnaði yfirtöku á sjálfu sér.“

Þegar tilgreindur texti er skoðaður í samhengi sínu í úrskurðinum er ljóst að þar er verið að fjalla um fjármögnun kaupa á hlutbréfum í S hf. og þær forsendur ríkisskattstjóra að samkvæmt 104. gr. hlutafjárlaga er félagi óheimilt að veita lán til fjármögnunar kaupa á hlutum í sjálfu sér. Umrætt lán er í andstöðu við framangreinda meginreglu, enda þótt leikinn hafi verið sá millileikur að lán sem stofnað var til af R ehf. til kaupa á S hf. hafi verið flutt yfir til hins keypta félags við samruna. Lánin, sem S hf. var hvorki heimilt að veita né taka til kaupa á hlutum í því félagi, voru aftur á móti yfirtekin af A við

samruna og sá samruni hefur ekki verið ógiltur að félagarétti svo vitað sé. Í úrskurði ríkisskattstjóra var ekki gerð nein breyting á skuldfærslu framangreinds láns. Ljóst er að þar er um að ræða lán sem R ehf. tók og færðist til hins sameinaða félags með öðrum skuldum svo sem almennt gerist við samruna félaga. Lán þetta telst því hluti af skuldum hins sameinaða félags sem ber skyldu til greiðslu þess.

Samkvæmt upphafsákvæði 7. gr. laga nr. 90/2003 teljast skattskyldar tekjur með þeim undantekningum og takmörkunum, er í ákvæðinu greinir, hvers konar gæði, arður, laun og hagnaður sem skattaðila hlotnast og metin verða til peningaverðs og skiptir ekki máli hvaðan þær stafa eða í hvaða formi þær eru. Samkvæmt lögum nr. 90/2003 skal færa fjárhæð eftirgefina rekstrarskulda að fullu til tekna í skattframtali þess rekstraraðila sem eftirgjafarinnar nýtur. Samkvæmt bráðabirgðaákvæði XXXVI í lögum nr. 90/2003, (skattaleg meðferð á eftirgjöf skulda), er heimilt í stað fullrar tekjufærslu á eftirgefnum skuldum sem tengjast atvinnurekstri að telja einungis til tekna ákveðið hlutfall eftirgjafarinnar, þó að tiltekinni hámarksfjárhæð og að uppfylltum ákveðnum skilyrðum. Með 19. gr. laga nr. 165/2010 var m.a. bætt við lög nr. 90/2003 nýju bráðabirgðaákvæði, sem varð nr. XLIV, og varðaði nýtt heimildarúrræði fyrir rekstraraðila sem fá eftirgefnar skuldir vegna greiðsluerfiðleika á árunum 2010 og 2011. Ákvæði 3. tölul. 28. gr. laga nr. 90/2003 fjallar eingöngu um eftirgjöf skulda utan rekstrar.

Frádráttarbærni gjalda, í þessu tilviki vaxta, byggist á heimildarákvæðum og er bundin þeim skilyrðum að gjöldin séu nýtt til að afla tekna, tryggja þær og halda þeim við. Tekjufærsla eftirgjafar lánanna, sbr. framangreind bráðabirgðaákvæði, og skortur á heimild til gjaldfærslu vaxtanna byggir samkvæmt framansögðu á þeirri almennu meginreglu skattaréttarins að samkvæmni verður að vera í skattalegu tilliti varðandi skuldbindingar sem rekstraraðilar stofna til og ráðstöfun fjármuna í þágu rekstrarins. Ráðstöfun fjármuna skal með beinum hætti tengjast tekjuöflun rekstraraðila og er þá frádráttur frá tekjum heimill í skattskilum.

Frádráttarbærni vaxta af lánum sem stofnað er til á einum tíma til öflunar rekstrareigna kann að breyta um eðli vegna seinni tíma atvika svo sem við samruna. Umrædd bráðabirgðaákvæði hafa það að meginmarkmiði að draga með beinum eða óbeinum hætti úr almennri skattskyldu rekstraraðila vegna eftirgjafar lánadrottna á rekstrarskuldum. Eðli máls samkvæmt telst eftirgjöf skulda sem ekki varða með beinum hætti tekjuöflun rekstrarins til skattskyldra tekna. Svo sem rakið hefur verið hér að framan verður ekki fallist á að umrædd lán teljist til þeirra rekstrarskulda sem framangreindum bráðabirgðaákvæðum er ætlað að taka til. Sá hluti umrædds láns sem Landsbanki Íslands kann að gefa eftir telst því að hluta eða öllu leyti til tekna hjá A ehf. á grundvelli 7. gr. laga nr. 90/2003, þar sem lánið telst ekki, sbr.

framanritað, hafa verið tekið til að afla tekna, tryggja þær og halda þeim við, skv. 1. tölul. 31. gr. laga nr. 90/2003, hjá yfirtökufélaginu.

Álitsorð:

Sá hluti láns frá Landsbanka Íslands (3.000.000.000 kr.) sem kann að verða gefinn eftir telst til tekna samkvæmt 7. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt, sbr. og bráðabirgðaákvæði nr. XLIV.

Skatta- og lögfræðisvið

PricewaterhouseCoopers ehf.

Við hjá Skatta- og lögfræðisviði bjóðum upp á margs konar þjónustu, þar með talið ráðgjöf varðandi:

- Alþjóðlega skattaráðgjöf
- Milliverðlagningu („Transfer pricing“)
- Skattlagningu rekstraraðila
- Skattlagningu einstaklinga
- Virðisaukaskatt
- Félagarétt
- Samruna, skiptingar og yfirtökur

Starfsmenn sviðsins hafa mikla reynslu og yfirgripsmikla þekkingu á sviði skatta- og félagaréttar og veita viðskiptavinum aðstoð og ráðgjöf varðandi lögfræðileg álitaefni sem skapast innanlands sem og erlendis.

Til að fá frekari upplýsingar um starfsemina er hægt að hafa samband við eftirfarandi starfsmenn:

Ábyrgðarmaður

Friðgeir Sigurðsson

Sviðsstjóri Skatta- og lögfræðisviðs

Sími: +354 550 5366

fridgeir.sigurdsson@is.pwc.com

Ritstjóri

Jóhanna Á. Jónsdóttir

Ráðgjafi/lögfræðingur

Sími: +354 550 5356

johanna.a.jonsdottir@is.pwc.com

Þessi samantekt felur ekki í sér ráðgjöf af neinu tagi. Ekki ætti að hafast samkvæmt vefriti án þess að fá sérfræðilega ráðgjöf. PricewaterhouseCoopers ehf., PricewaterhouseCoopers LLP, hluthafar, starfsmenn og umboðsaðilar bera ekki ábyrgð á upplýsingum sem gefnar eru í þessu vefriti eða aðgerðum sem framkvæmdar eru af hálfu annarra aðila á grundvelli þessara upplýsinga.

©2009 PricewaterhouseCoopers ehf. Allur réttur áskilinn. “PricewaterhouseCoopers” vísar til PricewaterhouseCoopers ehf. á Íslandi, nema ráða megi af samhengi eða beinum tilvísunum að vísað sé í önnur fyrirtæki í samstæðu PricewaterhouseCoopers International Limited sem öll eru lagalega sjálfstæðar einingar.